

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Csp/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121549655
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:6121549655.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zast.: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovaným: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, D. E. F., 2. B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, D. E. F. v konaní o zaplatenie 3.405,75 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaným v 1. a 2. rade sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu 365.bank, a. s. (pôvodne pod obchodným menom Poštová banka, a. s.), (ďalej len žalobca) sa podanou žalobou pôvodne podanou na upomínací súd Okresný súd Banská Bystrica vedenou pod sp. zn. 32Up/1635/2021 domáhal voči žalovaným zaplatenia istiny vo výške 8.077,56 eur, úroku v sume 4.209,92 eur, úroku z omeškania v sume 215,58 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.077,56 od 24.11.2020 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 08.12.2017 uzatvoril žalobca (do 2.7.2021 podnikajúci pod obchodným menom: Poštová banka, a.s.) so žalovanou stranou zmluvu o úvere č. 1737750361 (ďalej len úverová zmluva). Na základe úverovej zmluvy žalobca poskytol v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov žalovanej strane bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 10.000 eur. Žalovaná strana načerpala úver dňa 08.12.2017. Podľa úverovej zmluvy je v prípade nesplácania úveru žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná strana poskytnutý úver riadne nespĺcala, napriek tomu že žalobca upozornil žalovanú stranu na jej omeškanie so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná strana úver nespĺcala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 25.5.2020 a požiadal žalovanú stranu o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Žalovaná strana do zosplatenia uhradila na úver sumu 4.227,41 eur, z čoho pripadlo na istinu sumu 821,66 eur, na úroky sumu 3.048,75 eur a na poplatky a poistné sumu 357 eur. Prehľad splátok vyplýva z aktuálneho stavu úveru z bankového informačného systému vedeného v súlade so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná strana svoj záväzok čiastočne plnila nasledovne: dňa 16.6.2020 sumu 0,78 eur, dňa 18.6.2020 sumu 220 eur, dňa 20.7.2020 sumu 220 eur, dňa 20.8.2020 sumu 220 eur, dňa 24.9.2020 sumu 220 eur a dňa 23.11.2020 sumu 220 eur. Uvedené plnenia sa započítali prednostne na nesplatenú istinu úveru. Istina pohľadávky tak predstavuje sumu 8.077,56 eur (10.000 eur - 821,66 eur - 1.100,78 eur). Žalobca si uplatňuje nárok na zvyšnú časť neuhradených úrokov podľa úverovej zmluvy v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR. Celkové úroky, ktoré mal na úver žalovaná strana zaplatiť predstavovali v zmysle amortizačnej tabuľky sumu 7.258,67 eur [celkové náklady 18.410,67 eur - istina 10.000 eur - poistné 1.152 eur (96 mesiacov x 12 eur)].

Vzhľadom na doteraz zaplatené úroky predstavujú nezaplatené úroky sumu spolu vo výške 4.209,92 eur (7.258,67 eur - 3.048,75 eur). Žalobca si zároveň uplatňuje neuhradené poplatky vo výške 18 eur, ktoré predstavujú reálne náklady spojené s vymáhaním úveru (zasielané upomienky a zospláňujúce výzvy žalovanej strane). Tento nárok si žalobca uplatňuje ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre poplatky. V ďalšom poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 2 Cdo 115/2019 zo dňa 30.6.2020, uznesenie NS SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16.6.2020, uznesenie NS SR sp. zn. 6 Cdo 113/2018 zo dňa 30.7.2019, rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 a i.

2. Upomínací súd na návrhu žalobcu pre nemožnosť doručiť platobný rozkaz žalovaným do vlastných rúk postúpil vec tunajšiemu súdu.

3. O predmetnej žalobe rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 16.06.2022 a to tak, že výrokom I. rozhodol, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 4.671,81 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.772,59 eur od 25. 05. 2020 do 16. 06. 2020, zo sumy 5.771,81 eur od 17. 06. 2020 do 18. 06. 2020, zo sumy 5.521,81 eur od 19. 06. 2020 do 20. 07. 2020, zo sumy 5.331,81 eur od 21. 07. 2020 do 20. 08. 2020, zo sumy 5.111,81 eur od 21. 08. 2020 do 24. 09. 2020, zo sumy 4.891,81 eur od 25. 09. 2020 do 23. 11. 2020 a zo sumy 4.671,81 eur od 24. 11. 2020 do zaplattenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Výrokom III. rozhodol, že žalovaným v 1. a v 2. rade sa náhrada trov konania nepriznáva. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaní uzavreli so žalobcom dňa 08.12.2017 podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. 1737750361, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom úver v sume 10.000 eur, pričom žalovaní sa zaviazali čerpané prostriedky uhrádzať veriteľovi v splátkach 191,78 eura mesačne. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaní obsah úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok pred jej podpísom podstatným spôsobom nemohli ovplyvniť. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) a to ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len RPMN). Aj keď uvedená zmluva obsahuje výšku RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, neobsahuje však všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Do kategórie predpokladov pre výpočet RPMN je potrebné zaradiť aj ich matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Z dôvodu chýbajúcej náležitosti - predpokladov pre výpočet RPMN, preto súd prvej inštancie považoval úver za bezúročný a bezpoplatkový, ako to predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Aj keď žalobca predložil súdu štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička informácie o RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, tieto písomnosti nie sú súčasťou zmluvy, a teda nie je splnená požiadavka zákona, že tieto údaje majú byť náležitou časťou zmluvy. Navyše prepočtom tejto hodnoty RPMN zistil, že táto mala byť vo výške 15,96 % a nie 18,30 % ako je uvedené v zmluve, že je to RPMN banky a nie úveru. Ďalej konštatoval, že zmluva neobsahuje taktiež povinnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Doba špecifikovaná údajom: zmluva o úvere je uzatvorená na dobu neurčitú, do splatenia všetkých záväzkov dlžníka/spoludlžníka voči banke vyplývajúcej zo zmluvy o úvere, nie je dobou, z ktorej by klient vedel určiť, kedy končí doba zmluvy. Ide o nepresný, neurčitý údaj, teda ako keby tam ani nebol. Aj preto podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného sú žalovaní povinní vrátiť poskytnutý úver mínus vykonané úhrady. Na úver 10.000 eur uhradili sumu 4.227,41 eura a dlh činí 4.671,81 eura. Ďalším žalobcom uplatneným nárokom bol nárok na zaplattenie poplatkov vo výške 18 eur, pričom ide o poplatky za upomienky a výzvy. Súd prvej inštancie žalobcovi nárok na zaplattenie týchto poplatkov nepriznal, nakoľko považoval sumu za tieto poplatky za neprimeranú, keďže by mala predstavovať náklady spojené s ich zaslaním, ktoré aj v prípade ich písomného vyhotovenia a s tým spojených výdavkov na poštovné, sú neadekvátne predmetnému úkonu, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou boli upomienky a výzvy zaslané. Na záver súd prvej inštancie dodal, že pokiaľ ide o samotné dojednanie poistenia a žalované poistné, že poistenie, tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaní ako klienti mali súhlasiť so zvoleným základným súborom poistenia. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia. Žalobca taktiež nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Súd prvej inštancie mal taktiež pochybnosti o skutočnom oboznámení sa s uvedenými dokumentmi

žalovanými v zmysle čl. 5. Ďalšie zmluvné dojednania týkajúce sa poistenia, podľa ktorých podpisom úverovej zmluvy vyhlásili, že sa oboznámili s rámcovou zmluvou o poistení uzavretou medzi žalobcom a poisťovňou Poštová poisťovňa, a.s. V zmluve je uvedené, že poistné je vo výške 12 eur/mesiac. Z takto formulovaného poistenia nie je zrejmé, na aké poistné udalosti sa vzťahuje a aké poistné plnenie sa pre poistného poskytne, ak nastane poistná udalosť. V konaní nebolo preukázané, že poistná zmluva bola uzavretá platne podľa § 788 Občianskeho zákonníka a preto nárok v časti uplatneného poistenia prvoinštančný súd zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie 4.671,81 eura, čo predstavuje úspech 37 % a neúspech 63 %, v ktorej súd žalobu v časti zastavil a vo zvyšku zamietol, čo predstavuje úspech žalovaných. Žalovaným tak po odpočítaní úspechu žalobcu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 26 %. Žalovaní si náhradu trov neuplatnili, zo spisu im žiadne trovy nevyplývali a preto rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí podľa čl. 17 CSP tak, že žalovaným náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti výrokom II. a III. tohto rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b),d), f) a h) CSP. Namietal, že súd prvej inštancie čiastočne zamietol žalobu napriek tomu, že žalovaní boli po celý čas pasívni a nárok žalobcu nepopreli. Procesný postup súdu zreteľne ignoruje a popiera § 151 ods. 1 CSP. Uplatnený nárok bol predmetom materiálneho prieskumu na upomínacom súde, Upomínací súd zjavne vyhodnotil žalobcove skutkové tvrdenia a predložené dôkazné prostriedky tak, že z nich možno dôvodne predpokladať jeho nárok, čoho výsledkom bolo vydanie platobného rozkazu. Súd prvej inštancie prvýkrát oboznámil žalobcu s jeho právnym záverom vo vzťahu k náležitostiam zmluvy o úvere až v písomnom vyhotovení rozsudku. Predtým súd žalobcovi neumožnil, aby tieto konklúzie konfrontoval. Tým úplne vylúčil žalobcu z účasti na súdnom konaní, a tým aj z výkonu práva na spravodlivý proces. K údajnej absencii doby trvania žalobca uviedol, že dobu trvania zmluvy o úvere vymedzil exaktne v čl. 2.2 zmluvy o úvere. Zároveň žalobca vymedzil dĺžku (dobu) trvania zmluvy aj prostredníctvom iných jednoznačných ukazovateľov: počtom mesačných splátok (96 - t.j. pripočítanie 95 mesiacov k prvej splátke úveru, ktorej dátum splatnosti je v zmluve o úvere presne uvedený), dátumom konečnej splatnosti úveru (20.12.2025), amortizačnou tabuľkou s presným rozpisom každej splátky a dátumu jej splatnosti (predovšetkým prvej a poslednej). V tejto súvislosti poukázal na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2021, sp.zn. 2Cdo69/2020, ktoré podporuje jeho tvrdenie, že korektným a prehľadným spôsobom v zmluve o úvere niekoľkokrát uviedol údaj o dobe trvania zmluvy. Rovnako ako pri údají o dobe trvania zmluvy o úvere aj pri predpokladoch na výpočet RPMN platí, že žalobca ich vymedzil v zmluve o úvere presne a nad rámec zákonnej povinnosti ich aj osobitne označil (čl. 2.2 zmluvy o úvere): najmä druh spotrebiteľského úveru, výška schváleného úveru, počet mesačných splátok, termín konečnej splatnosti úveru, výška mesačnej anuitnej splátky, mesačné náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver, fixná úroková sadzba, RPMN banky, priemerná RPMN, odplata za poskytnutie úveru, najvyššia prípustná hodnota odplaty, celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť, splatnosť prvej mesačnej splátky a pod.). Ďalej tzv. amortizačná tabuľka je prehľadne rozpísaná v čl. 2.3 zmluvy o úvere (termíny splatnosti a rozpis započítania jednotlivých splátok na istinu, úroky, poistenie a poplatky s uvedením zostatku istiny po započítaní každej splátky pri splácaní Úveru v zmysle ZoSÚ). V tejto súvislosti poukázal aj na nedávne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.2.2021 sp. zn. 7Cdo/183/2020, publikované pod R 86/2021. Žalobca nemohol akceptovať ani záver, že RPMN uvedená v zmluve o úvere je vypočítaná nesprávne. V prvom rade, súd prvej inštancie neprezentoval vlastný komplexný matematický výpočet, na základe ktorého dospel k svojmu zisteniu. Avšak súčasne pre konštatovanie, že z toho vyplýva bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru nie sú splnené zákonné predpoklady. Súd prvej inštancie uzavrel, že správna hodnota RPMN má byť 15,96 % namiesto 18,30 % ako uvádza zmluva o úvere. Teda ad absurdum pre veriteľa vyvodzuje nepriaznivé následky v dôsledku toho, že zmluva o úvere je pre spotrebiteľa (podľa súdu) v konečnom dôsledku výhodnejšia ako prezentoval. Ďalej odvolateľ namietal záver súdu prvej inštancie o nepriznaní poplatku za upomienky a výzvy v hodnote 18 eur. Podľa žalobcu je poplatok za vystavenie upomienky v bankovej praxi bežne účtovaným poplatkom. Účtuje ho nielen žalobca, ale aj iné banky pôsobiace na území Slovenskej republiky. Národná banka Slovenska v rámci dohľadu nad činnosťou bánk doposiaľ vo vzťahu k žiadnej banke pôsobiacej na území Slovenskej republiky nenamietla neprimeranosť výšky vyrubovaných poplatkov. Úlohou upomienky je zabezpečiť, aby bol dlžník motivovaný splniť konkrétny záväzok riadne a včas, t.j. aby omeškanie so zaplatením dohodnutej splátky úveru bolo pre neho ekonomicky nevýhodné. Odhliadnuc od uvedeného, pri posúdení primeranosti poplatku za konkrétne úkony veriteľa nie je rozhodné, či veriteľ poskytol

dlužníkovi určité protiplnenie alebo či predmetný poplatok pokrýva aj náklady na vnútornú činnosť veriteľa. Poplatky súvisiace so spotrebiteľským úverom predstavujú bežnú časť ceny úveru, na ktorú sa v súlade s § 53 ods. 1 OZ nevzťahuje súdny prieskum jej primeranosti. Na záver žalobca poukázal na to, že časť odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie týkajúca sa nároku na úhradu nákladov spojených s poistením schopnosti splácať úver vyznieva vo vzťahu k predmetu tohto konania zmätočne. Žalobca si totiž takýto nárok neuplatňoval. Pokiaľ úvahy súdu smerovali k záveru, že žalobca nemal mať nárok na toto plnenie ani počas zmluvného vzťahu, nie je to z odôvodnenia zrejmé. Pre úplnosť dodal, že žalobca v nadväznosti na ich žiadosť pre žalovaných sprostredkoval uzavretie poistnej zmluvy s Poštovou poisťovňou, a.s. Slobodnej voľbe poistenia zo strany dlžníkov (teda, že im nebolo poistenie „vnútené“ ako navodzujú závery súdu prvej inštancie) svedčí aj to, že mali možnosť vybrať si z dvoch súborov poistenia (základný/komplexný). Z čl. 2.2 zmluvy o úvere vyplýva, že si dlžníci zvolili základný súbor poistenia. Dlžníci (žalovaní) zároveň vyhlásili, že si prečítali a oboznámili sa s obsahom poistnej zmluvy č. RZ201501 a Všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver a vyjadrili s nimi súhlas. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi voči žalovaným nárok na náhradu trov celého konania.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd o odvolaní rozhodol uznesením sp. zn. 22CoCsp/27/2023 zo dňa 29.06.2023 a to tak, že zrušil rozsudok vo výrokoch II. a III. v spojení s opravným uznesením a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z výsledkov doterajšieho dokazovania je zrejmé, že súd prvej inštancie sa vyhol svojej povinnosti preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 Smernice Rady 87/102/EHS. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na znenie Rozsudku Súdneho dvora (druhá komora z 05. marca 2020 vo veci C-679/18 OPR-Finance, s.r.o. proti GK: „Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66). Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou OPR-Finance s.r.o. a osobou GK vo veci návrhu na zaplatenie zostávajúcich dlžných súm podľa zmluvy o úvere poskytnutých touto spoločnosťou danej osobe.“ Súdny dvor rozhodol takto: Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe. Súdom prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia síce cituje ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, avšak z vlastnej iniciatívy nevykonal dôkazy za účelom zistenia, či žalobca ako veriteľ pred uzavretím zmluvy posudzoval schopnosť žalovaných ako spotrebiteľov splácať spotrebiteľský úver. Možnosť takéhoto postupu pri dokazovaní priamo vyplýva z ust. § 295 CSP upravujúceho osobitné ustanovenia o dokazovaní. Podľa tohto ustanovenia súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súdom aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. V prípade uplatnených poplatkov za upomienky a výzvy v celkovej hodnote 18 eur sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že sa jedná o poplatok, ktoré nie je primeraný, predstavuje skrytú sankciu vo vzťahu k žalovaným ako spotrebiteľom a spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Poplatok za upomienku nie je v záujme spotrebiteľa. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (ako sú poplatky za výzvy a poplatky za upomienky), predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Upomienka nemôže mať sankčný charakter. V opačnom prípade by mala skutočne povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné a netransparentné. Zmyslom upomienky je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si dodatočne splnil svoju povinnosť, s plnením ktorej je v omeškaní. Účelom zaslania upomienky nemôže byť získanie majetkového prospechu vo forme finančnej sankcie voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorá by prinášala majetkový prospech dodávateľovi. Možné náklady spojené s vyhotovením upomienky a jej zasláním sú nepochybne nižšie ako poplatok vo výške 18 eur. Tento poplatok nemožno chápať ani ako poplatok za službu, teda za plnenie, ktoré je

poskytované spotrebiteľovi. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti dohody o poistení medzi žalobcom a žalovanými. V bode 2.2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že dlžník žiada o poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia, pričom vyhlasuje, že spĺňa podmienky pre vznik vyššie zvoleného poistenia, kde bola možnosť zaškrtnúť buď políčko áno, alebo nie. V danom prípade je zaškrtnutá možnosť áno. Zo zmluvy tak nevyplýva, či žalovaní mali na výber, či poistenie prijať, alebo nie. Z textu zmluvy nevyplýva ani tá skutočnosť, že by bola daná žalovaným ako spotrebiteľom nejaká iná možnosť pre prípad, že o poistenie nemajú záujem. Žiadna osobitná poisťovná zmluva predložená nebola. Táto dohoda je zakomponovaná do textu samotnej úverovej zmluvy a je možné, že bez ohľadu na vôľu spotrebiteľa. Spotrebiteľov musí byť zrozumiteľne informovaný a musí mu byť daná jednoznačná možnosť slobodne sa vyjadriť, či poistenie schopnosti splácať úver žiada alebo nie. Nie je vylúčené, že túto časť tam uviedol veriteľ bez ohľadu na vôľu dlžníka. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.09.2022, sp.zn. 18CoCsp/4/2022. Ďalej uviedol, že úlohou prvoinštančného súdu bude v ďalšom konaní opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby v rozsahu zodpovedajúcom zrušeniu rozsudku. Súd prvej inštancie posúdi povinnosť žalobcu ako veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaných ako spotrebiteľov splácať spotrebiteľský úver v zmysle ustanovení § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 druhá veta ZoSÚ v rámci vyššie naznačených intencií. Zároveň sa súd prvej inštancie bude opätovne zaoberať zmluvou o spotrebiteľskom úvere a jej súladom s právom v celom jej rozsahu (zákonné náležitosti zmluvy, neprijateľné zmluvné podmienky, zákonnosť procesu zosplatnenia).

6. Predmetom konania tak ostal nárok na zaplatenie zvyšku istiny v sume 3.045,75 eur spolu s úrok z úveru vo výške 4209,92 eur, úrok z omeškania z jednotlivých úhrad, poplatky za upomienky, a poisťné a nárok na náhradu trov konania.

7. V priebehu konania uznesením tunajšieho súdu sp.zn. 7Csp/6/2022 zo dňa 24.07.2023 súd pripustil, aby z konania na strane žalobcu, vystúpila spoločnosť 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, a aby na jej miesto vstúpila spoločnosť R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. 1737750361 zo dňa 08.12.2017, aktuálnym stavom úveru ku dňu 30.09.2021, upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 27.04.2020, výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 25.05.2020, obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery, sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby - predávané produkty, všeobecnými obchodnými podmienkami a písomnými vyjadreniami, a zistil tento skutkový stav:

9. Žalobca ani právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a z dôvodu hospodárnosti konania.

10. Žalovaní sa na pojednávanie nedostavili. Svoju neprítomnosť neospravedlnili, pojednávanie odročit' nežiadali. Na adrese trvalého pobytu si zásielky nepreberajú.

11. Žalobca pôvodne podnikajúci pod obchodným menom Poštová banka, a.s. ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci uzavreli dňa 08.12.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - dobrá pôžička č. 1737750361, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver v sume 10.000 eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať v 96 mesačných splátkach po 191,78 eur zloženej z výšky mesačnej anuitnej splátky vo výške 179,78 eur a mesačných nákladov spojených s poistením schopnosti splácať úver vo výške 12 eur. Výška poslednej mesačnej splátky je 191,57 eur, z toho výška mesačnej anuitnej splátky vo výške 179,57 eur a mesačných nákladov spojených s poistením schopnosti splácať úver vo výške 12 eur. Fixná úroková sadzba bola 14,90 % p.a., RPMN banky 18,30 % p.a., priemerná RPMN na trhu 8,73 %, odplata za poskytnutý úver 16,34 %, najvyššia prípustná hodnota odplaty 17,46 %. Celková čiastka 18.410,67 eur. Splatnosť prvej mesačnej splátky dňa 20.01.2018. Doba trvania: na dobu určitú do splatenia všetkých záväzkov.

12. Podľa čl. 4 Práva a povinnosti zmluvných strán bod 4.1 zmluvy prvá veta dlžník je povinný splácať úver anuitným spôsobom, mesačnými splátkami vo výške uvedenej v Zmluve v mene euro a v termínoch ich splatnosti spôsobom uvedeným v bode 2.2 Zmluvy.

13. V zmysle čl. 4 Práva a povinnosti zmluvných strán bod 4.2 zmluvy poskytnutím prostriedkov zo Zmluvy vzniká dlžníkovi záväzok poskytnuté peňažné prostriedky banke vrátiť a zaplatiť zmluvné úroky a prípadne poplatky, úroky z omeškania, náklady spojené s poistením (ak bolo uzavreté) a plniť ostatné povinnosti v zmysle Zmluvy a Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery (ďalej len „OP“). Dlžník podpisujúci túto Zmluvu sa zaväzuje platiť úroky vo výške špecifikovanej v bode 2.2 Zmluvy z nesplatenej istiny odo dňa poskytnutia úveru až do úplného splatenia istiny.

14. V prípade riadneho nesplácania úveru je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade omeškania dlžníka s platením splátok je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplacením splátky a banka upozornila dlžníka na uplatnenie tohoto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; úročiť úver úrokom uvedeným v bode 2.2 Zmluvy; úročiť sumu, s ktorej úhradou je dlžník v omeškaní popri úroku aj zákonným úrokom z omeškania počnúc prvým dňom omeškania až do jej zaplatenia; uplatniť si poplatky v zmysle bodu 3.1 Zmluvy; realizovať, resp. uplatniť príslušný druh zabezpečenia úveru (napr. dohoda o zrážkach zo mzdy), ak bol úver zabezpečený; je oprávnená uplatniť si pohľadávku zo Zmluvy žalobou. Oprávnenia uvedené v tomto bode Zmluvy je banka oprávnená si uplatniť jednotlivo aj kumulatívne (čl. 4 Práva a povinnosti zmluvných strán bod 4.5 zmluvy).

15. Upozornením - výzvou na splatenie dlžnej čiastky úveru žalobca listom zo dňa 27.04.2020 vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy z dôvodu, že sú v omeškaní so splátkami viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 789,15 eur. V prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať úhradu celej pohľadávky. Súdu zároveň predložil poštový podací hárok preukazujúci zaslanie tento výzvy na adresu, na ktorej žalovaní majú hlásený trvalý pobyt kópie doručovaných zásielok. Zásielky boli doručované žalovaným na adresu trvalého pobyt, z ktorých sa vrátili s označením, že adresát je neznámi.

16. Žalobca výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 25.05.2020 žalovaným oznámil, že vzhľadom k tomu, že svojím konaním podstatným spôsobom porušili ustanovenia Zmluvy o úvere č. 1737750361 zo dňa 08.12.2017 a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, stáva sa úverová pohľadávka k 25.05.2020 predčasne splatnou v celom rozsahu. Zároveň ich vyzval uhradiť dlžnú sumu vo výške 9.666,48 eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Súdu zároveň predložil poštový podací hárok preukazujúci zaslanie tento výzvy na adresu, na ktorej žalovaní majú hlásený trvalý pobyt kópie doručovaných zásielok. Zásielky boli doručované žalovaným na adresu trvalého pobyt, z ktorých sa vrátili s označením, že adresát je neznámi.

17. Z podrobného prehľadu čerpaného úveru aj splátok vyplýva, že spolu na poskytnutý úver žalovaní vykonali úhrady vo výške 4.227,41 eur do zosplatenia úveru. Po zosplatení vykonali tieto úhrady: dňa 16.6.2020 sumu 0,78 eur, dňa 18.6.2020 sumu 220 eur, dňa 20.7.2020 sumu 220 eur, dňa 20.8.2020 sumu 220 eur, dňa 24.9.2020 sumu 220 eur a dňa 23.11.2020 sumu 220 eur. Spolu žalovaní uhradili sumu 5.328,19 eur.

18. Po vydaní rozsudku súdu druhej inštancie právny zástupca žalobcu predložil súdu report z SRBI s potvrdením o výške príjmu žiadateľa a uviedol, že v zmysle dokumentov vyhodnotil, že vzhľadom na finančnú analýzu platnú v tom čase, môže poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 10.000,- eur na 8 rokov s mesačnou splátkou 179,78 eur. Veriteľ na základe overenia deklarováním príjmu žiadateľa akceptoval potvrdenia zo zahraničia o príjme 730,- eur pokiaľ ide o žiadateľa a spolužiadateľa. Ďalej uviedol, že zmluva bola uzatvorená 08.12.2017, opatrenie Národnej banky Slovenska, ktorým bolo uložené posudzovať schopnosť splácať spotrebiteľa spotrebiteľský úver, ktoré bolo vydané 14.11.2017 nadobudlo až účinnosť 01.01.2018, a preto nemohol veriteľ postupovať podľa tohto opatrenia, resp. usmernenia. Ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver do účinnosti uzatvorenia zmluvy neexistoval, a preto skutočnosť, či veriteľ splnil svoju povinnosť posúdenia schopnosti splácať, sa posudzovala individuálne. Ďalej uviedol, že vzhľadom na výšku životného minima v čase uzatvorenia zmluvy, ktorá na 1 plnoletú osobu bola vo výške 199,48 eur a pokiaľ ide o ďalšie spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu, ktorá bola vo výške 139,16 eur, teda spolu výška životného minima na žiadateľa a spolužiadateľa, mala byť vo výške 338,64 eur, pri overení a akceptovaní príjmu žalovaného a to dlžník a spoludlžník vo výške spolu 1.460,- eur a po odpočítaní sumy splátky vo výške 191,78 eur, žalovaným ostala k dispozícii suma 1.268,22 eur, teda suma výrazne presahujúca sumu životného minima posudzovaných osôb v danom období. Súdu predložil právny zástupca žalobcu taktiež upozornenie

adresované žalovaným 1 a 2 zo dňa 27.04.2020, že podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ku dňu 27.04.2020 sú v omeškani s úhradou pohľadávky banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške spolu 789,15 eur. Boli vyzvaní, aby túto sumu zaplatili do 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy pod následkom, že banka bude oprávnená predmetný úver zosplatiť. K predmetnému upozorneniu boli predložené kópie nedoručených poštových zásielok s tým, že obaja žalovaní si ich neprevzali z dôvodu, že adresát je neznámy.

19. Z predloženého potvrdenie o výške príjmu zo závislej činnosti u oboch žalovaných vyplýva, že obaja žalovaní pracovali ako operát sklada Junior s pracovným pomerom na dobu určitú od 14.08.2017 do 13.08.2018, s výškou príjmu 46.607,- Kč u žalovanej v 2.rade a príjmom 46,228 Kč u žalovaného v 1.rade spolu s výškou odmien 10.146 Kč za mesiace 8., 9., a 10/2017. Zároveň bola predložená aj žiadosť k poskytnutiu úveru zo dňa 29.11.2017, kde u oboch žiadateľoch úveru je uvedené, že majú príjem vo výške 730,- eur, počet vyživovacích povinností 0, mesačné splátky iných úverov a pôžičiek 0,- eur, zrážky 0,- eur.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úver.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) sa spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov^{1c}) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

22. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

25. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

26. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

27. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

28. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

29. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

30. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

31. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

32. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od

spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

36. Podľa § 511 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

37. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

38. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

39. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

40. Podľa § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka poisťná zmluva obsahuje najmä

- a) výšku poisťnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poisťnej sumy,
- b) výšku poisťného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poisťné alebo bežné poisťné,
- c) poisťnú dobu,
- d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom,
- e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poisťnú zmluvu,
- f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia.

41. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

42. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

43. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a

pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

44. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

45. V zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

46. Podľa § 150 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

47. Podľa § 132 Civilného sporového poriadku v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

48. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

49. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

50. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

51. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

52. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci N. H. F. T. D. I. R. W. (C240/98) a medzi F. G. F. a H. I. F. J. K. a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

53. Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

54. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu.

55. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

56. Súd vykonal dokazovanie v zmysle záverov rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/27/2023 zo dňa 29.06.2023 a z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaní uzavreli so žalobcom dňa 08.12.2017 podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. 1737750361, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom úver v sume 10.000 eur, pričom žalovaní sa zaviazali čerpané prostriedky uhrádzať veriteľovi v splátkach 191,78 eur mesačne, s úrokovou sadzbou 14,90 % ročne. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaní obsah úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohli ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca vzorový text zmluvy, všeobecných obchodných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalovaným poskytol finančné prostriedky veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti, bankového povolenia a žalovaní pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo vyplýva aj z ich označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu. Na zmluvu sa vzťahuje tiež zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaným bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na predmetný úver žalovaní uhradili sumu 4.227,41 eur do zosplatnenia a po zosplatnení sumu 1100,78 eur. Splátky neuhradili riadne a načas, preto podľa došlo k zosplatneniu úveru a to dňa 25.05.2020. Tieto skutočnosti neboli ani zo strany žalovaných popreté. Súd však považoval niektoré ustanovenia za sporné, čím sa zaoberal nižšie.

57. Z vykonaného dokazovania súdu mal ďalej súd za preukázané, že pri overovaní bonity žalovaných žalobca nepreukázal, že by s odbornou starostlivosťou skúmal bonitu žalovaných. Pred poskytnutím úveru vypísal len niektoré údaje do žiadosti a to príjem bez nevyhnutných výdavkov, čím je preukázané, že porušil povinnosť s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a to tak, že by mal predložený dôkaz nielen o príjme žalovaných ale aj o výdavkoch a že si ich overil.

58. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovanej iba na podklade informácií poskytnutých žalovanou v žiadosti o poskytnutie úveru bez overenia z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií a pod., nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

59. Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovanej a jej výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje, že žalobca nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a úver je bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade nebolo preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o výdavkoch pri uzatváraní zmluvy a pod. zjednodušenie výdavkov s ohľadom na výšku životného minima nie je skúmanie pomerov s odbornou starostlivosťou. Skutočné výdavky môžu byť rôzne, navyše v danom prípade, keď žalovaní majú trvalý pobyt na území SR, kde môžu hradiť niečo na bývanie, a taktiež v Českej republike, kde pracovali. Podľa zmluvy úver mal byť splácaný 8 rokov, od 20.01.2018 do 20.12.2025, pričom pracovný pomer žalovaní mali uzavretý iba na od 14.08.2017 do 13.08.2018. takéto nedostatočné zhodnotenie bonity ak spôsobilo, že žalované prestali úver splácať v mesiaci 8., 9., a 10. 2018, kedy im skončil pracovný pomer.

60. Žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 bez práva na zosplatenie úveru, hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

61. Súd teda na základe vykonaného dokazovania má za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov a teda žalovaní s povinní vrátiť žalobcovi poskytnutý úver mínus vykonané úhrady. Na úver 10000 eur uhradili sumu 5.328,19 eur a žalobcovi dlžia sumu 4.671,81 eur, na ktorú už boli zaviazaný výrokom I. rozsudku zo dňa 16.06.2022.

62. Ďalším žalobcom uplatneným nárokom je nárok na zaplatenie poplatkov vo výške 18 eur, pričom ide o poplatky za upomienky a výzvy, pričom aj v rámci žalovanými uhradených súm započítaných na istinu je taktiež suma, ktorá bola žalobcom z jednotlivých splátok započítaná na úhradu týchto poplatkov. Súd však žalobcovi nárok na zaplatenie týchto poplatkov nepriznal, nakoľko považuje sumu za tieto poplatky za neprimeranú, keďže by mala predstavovať náklady spojené s ich zaslaním, ktoré aj v prípade ich písomného vyhotovenia a s tým spojených výdavkov na poštovné, súd považuje za neadekvátne predmetnému úkonu, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou boli upomienky a výzvy zaslané. Zároveň má zato, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku poplatku za upomienky, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje za súčasného zhodnotenia predmetného dojednania ako takého, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a

povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zároveň v prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené tak súd žalovanými vykonané úhrady na túto položku v rámci splátok započítal na istinu a sumu uplatňovanú z tohto titulu žalobou zamietol.

63. Pokiaľ ide o samotné dojednanie poistenia a žalované poistné, súd má za to, že poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaní ako klienti mali súhlasiť so zvoleným základným súborom poistenia. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia. Žalobca taktiež nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Súd má taktiež pochybnosti o skutočnom oboznámení sa s uvedenými dokumentmi žalovanými v zmysle čl. 5 Ďalšie zmluvné dojednania týkajúci sa poistenia, podľa ktorých podpisom úverovej zmluvy vyhlásila, že sa oboznámili s rámcovou zmluvou o poistení uzavretou medzi žalobcom a poisťovňou Poštová poisťovňa, a.s. Žalovaným ako priemerným spotrebiteľom nemusí byť zrejmý ani význam tohto pojmu, taktiež súd poukazuje na to, že išlo zrejme o pomerne obsahovo rozsiahly dokument upravujúci vzťah medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, poisťovňou a žalobcom. Uvedenie údajov o prijatí súboru základného poistenia tak ako bolo uvedené v predmetnej zmluve bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaní sa pre poistenie nerozhodli po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovaným vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. V zmluve je uvedené, že poistné je vo výške 12 eur/mesiac. Z takto formulovaného poistenia nie je zrejmé na aké poistné udalosti sa vzťahuje a aké poistné plnenie sa pre poistného poskytne, ak nastane poistná udalosť. V konaní nebolo preukázané, že poistná zmluva bola uzavretá platne podľa § 788 Občianskeho zákonníka a preto súd nárok v časti uplatneného poistenia zamietol.

64. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd rozhodol tak ako je uvedené v I. výroku tohto rozsudku a zvyšok nároku žalobcu zamietol ako nedôvodný.

65. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

66. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

67. V zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

68. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

69. Podľa čl. 17 Civilného sporového poriadku súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

70. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie 4.671,81 eur, čo vyplýva z I. výroku rozsudku tunajšieho súdu sp.zn. 7Csp/6/2022 zo dňa 16.06.2022, čo predstavuje úspech 37 % a neúspech 63 %, v ktorej súd žalobu vo zvyšku zamietol, čo predstavuje úspech žalovaných. Žalovaným tak po odpočítaní úspechu žalobcu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 26 %. Žalovaní si náhradu trov neuplatnili, zo spisu im žiadne trovy nevyplynuli a preto súd rozhodol už v rozhodnutí,

ktorým sa konanie končí podľa čl. 17 Civilného sporového poriadku (súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb) tak, že žalovaným náhradu trov konania nepriznal.

71. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.